

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קמ"ט ע"ב

פרשת בהעלותך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כָּל־לֹא עֲלָא, אִף עַל גַּב דְּנִפְק מִנָּה, חַד סְפּוּר בְּעֲלָמָא. וְדַאי לָא אָתִי לְאַחֲזָא עַל הָהוּא סְפּוּר, אֲלֵא לְאַחֲזָא מְלִין עֲלָאין, וְרַזִּין עֲלָאין. וְלֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוּ יֵצָא, אֲלֵא לְלַמֵּד עַל הַכָּל כָּלוּ יֵצָא. בְּגִין דְּהָהוּא סְפּוּר דְּאוֹרֵייתָא, אוּ הָהוּא עוֹבְדָא, אִף עַל גַּב דְּהָהוּא נִפְקָא מִכָּל־לֹא דְאוֹרֵייתָא, לָאו לְאַחֲזָא עַל גְּרַמִּיה נִפְק בְּלָבָד, אֲלֵא לְאַחֲזָא עַל הָהוּא כָּל־לֹא עֲלָא דְאוֹרֵייתָא כָּל־נִפְק.

תרגום לעברית

שְׁהָרֵי הַתּוֹרָה, שְׁהִיא כָּל־עֲלִיוֹן, אִף עַל גַּב שְׂיוּצָא מִמֶּנָּה סְפּוּר אֶחָד בְּעוֹלָם, וְדַאי לֹא בָּאָה לְהִרְאוֹת אֶת אוֹתוֹ סְפּוּר, אֲלֵא לְהִרְאוֹת דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים. וְלֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוּ יֵצָא, אֲלֵא לְלַמֵּד עַל הַכָּל כָּלוּ יֵצָא. מִשּׁוּם שְׂאוֹתוֹ סְפּוּר שֶׁל הַתּוֹרָה אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, אִף עַל גַּב שְׁהוּא יוֹצֵא מִכָּל־לֹא הַתּוֹרָה, לֹא לְהִרְאוֹת עַל עֲצָמוּ יֵצָא בְּלָבָד, אֲלֵא לְהִרְאוֹת עַל אוֹתוֹ כָּל־עֲלִיוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה כָּל־יֵצָא.

כגון האי דכתיב, (בראשית ח) ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. ודאי האי קרא מכלל דאורייתא נפק, ואתי בספור דעלמא. מאי אכפת לן, אי שרי בהאי, או בהאי, דהא באתר חד לישרי. אלא ללמד על הכלל כלו יצא. וזכאין אינון ישראל, דאתיהיב להו אורייתא עלאה אורייתא דקשוט. ומאן דאמר, דההוא ספורה דאורייתא, לאחזאה על ההוא ספור בלבד קאתי, תיפח רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אורייתא עלאה, אורייתא דקשוט, אלא ודאי אורייתא קדישא עלאה, איהי אורייתא דקשוט.

תרגום לעברית

כגון זה, שכתוב (בראשית ח) ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. ודאי פסוק זה יצא מכלל התורה, וכא בספור העולם. מה אכפת לנו אם שורה בזה או בזה, שהרי במקום אחד שישרה? אלא ללמד על הכלל כלו יצא. ואשריהם ישראל שנתנה להם תורה עליונה תורת אמת. ומי שאומר שאותו ספור של התורה, להראות על אותו ספור בלבד הוא בא - תפח רוחו. שאם כן, היא אינה תורה עליונה, תורת אמת, אלא ודאי תורה קדושה עליונה היא תורת אמת.

טקסט הזוהר

תא חזי, מלה בשר ודם, לאו יקרא דיליה הוא, לאשתעי מלה דהדיוטא, כל שפן למכתב ליה, ואי סליק בדעתה, דמלכא עלאה קודשא בריה הוא, לא הוו ליה מלין קדישין, למכתב ולמעבד מנייהו אורייתא, אלא דאיהו כניש כל מלין דהדיוטין, כגון מלין דעשו. מלין דהגר. מלין דלבן ביצקב. מלין דאתון. מלין דבלעם. מלין דבלק. מלין דזמרי. וכניש להו, וכל שאר ספורין דכתיבין, ועביד מנייהו אורייתא.

בֹּא רְאֵה, מֶלֶךְ בֶּשֶׁר וָדָם לֹא מְכַבֵּדוֹ לְדַבֵּר דְּבָרֵי הַדְּיוּט, כָּל שָׁפָן לְכַתְּבָם. וְאִם עוֹלָה
בְּדַעְתָּךְ שְׁמֶלֶךְ עֲלִיּוֹן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הָיוּ לוֹ דְּבָרִים קְדוּשִׁים לְכַתֵּב וּלְעֲשׂוֹת מֵהֶם
תּוֹרָה, אֲלֵא שֶׁהוּא כֹּנֵס דְּבָרֵי הַדְּיוּטוֹת, כְּמוֹ דְּבָרֵי עֲשׂוֹ, דְּבָרֵי הָגֵר, דְּבָרֵי לֶכֶן בִּיעֲקֹב,
דְּבָרֵי הָאֶתוֹן, דְּבָרֵי בִלְעָם, דְּבָרֵי בִלְקִי, דְּבָרֵי זְמִיר, וְכֵן שְׁאֵר הַסְּפֻרִים
שֶׁכְּתוּבִים, וְעֲשֵׂה מֵהֶם תּוֹרָה.

טקסט הזהיר

אִי הָכִי, אֲמַאי אֶקְרִי (מִלֵּאכִי ב) תּוֹרַת אֱמֶת, (תַּהֲלִים יט) תּוֹרַת יִי תְּמִימָה, עֲדוֹת יִי
נֶאֱמָנָה, פְּקוּדֵי יִי יִשְׂרָאֵל, מִצְוֹת יִי בְּרָה, יִרְאֵת יִי טְהוֹרָה, מְשַׁפְּטֵי יִי אֱמֶת, וְכַתִּיב
הַנִּחְמָדִים מְזֻהָב וּמִפָּז רַב. אֵלֶּיךָ אֵינוֹן מְלִי דְּאוֹרֵייתָא. אֲלֵא וּדְאִי אוֹרֵייתָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אִיהוּ אוֹרֵייתָא דְקִשׁוּט, תּוֹרַת יִי תְּמִימָה. וְכָל מְלָה וּמְלָה, אֲתִיָּא לְאַחְזָאָה מְלִין
(אֲחֵרִינִין) עֲלָאִין, דְּהֵהוּא מְלָה דְּהֵהוּא סְפּוּר, לָאוּ לְאַחְזָאָה עַל גְּרַמְיָה בְּלִבְדָּ קָא אֲתִיָּא,
אֲלֵא לְאַחְזָאָה עַל הֵהוּא כָּלֵלָא קִאֲתִי, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא.

תרגום לעברית

אִם כֵּן, לָמָּה נִקְרְאָת תּוֹרַת אֱמֶת, (תַּהֲלִים יט) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, עֲדוֹת ה' נֶאֱמָנָה,
פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרָאֵל, מִצְוֹת ה' בְּרָה, יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה, מְשַׁפְּטֵי ה' אֱמֶת, וְכַתוּב הַנִּחְמָדִים
מְזֻהָב וּמִפָּז רַב, אֵלֶּה אוֹתָם דְּבָרֵי תּוֹרָה? אֲלֵא וּדְאִי תּוֹרָה קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה הִיא תּוֹרַת
אֱמֶת, תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, וְכָל דְּבָר וְדְבָר בָּא לְהִרְאוֹת דְּבָרִים (אֲחֵרִים) עֲלִיּוֹנִים. שְׂאוֹתוֹ
דְּבָר שֶׁל אוֹתוֹ סְפּוּר לֹא לְהִרְאוֹת עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא בְּלִבְדָּ בָּא, אֲלֵא לְהִרְאוֹת עַל אוֹתוֹ כָּלֵל
הוּא בָּא, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

תא חזי ותנח התיבה וגו'. האי קרא כה, כל שכן אחרנין, (ס"א האי קרא כך איהו והא אתמר) בשעתא דדינא תלי על עלמא, ודינן שריין, וקודשא בריך הוא יתיב על כורסייא דדינא למידן עלמא בההוא כורסייא, כמה רשימין אתרשימו ביה, כמה פיתקין גניזין בגויה, בגו אחמתא דמלכא, כלהו ספרים דפתיחו תמן אתגניזו, ובגין כה לא אתנשי מלה מן מלכא, והאי כורסייא לא אתקון, ולא שריא. אלא בחדש השביעי, דאיהו יומא דדינא, יומא דכל בני עלמא אתפקדון ביה, כלהו עברין קמי ההוא כרסייא. ועל דא, ותנח התבה בחדש השביעי, בחדש השביעי ודאי, דאיהו דינא דעלמא. על הרי אררט, אלין (סמכי כורסייא) מאריהון דדינן, מאריהון דיכבא ויללא, וכלהו שליחין (ס"א דכלהו שכיכין) בההוא יומא קמי קודשא בריך הוא וכמה מארי תריסין אתערו בהאי יומא, וכלהו קיימי תחות ההוא כרסייא, בדינא דעלמא.

תרגום לעברית

בא ראה, ותנח התבה וגו'. פסוק זה כה, כל שכן אחרים, (הפסוק הזה כך הוא, והרי נתבאר) בשעה שדין תלוי על העולם והדינים שרויים, והקדוש ברוך הוא יושב על כסא דין לדון העולם באותו כסא, כמה רשומים נרשמו בו, כמה פתקים גנוזים בתוכו בתוך תיק המלה. כל הספרים שפתוחים שם נגנזו, ומשום כה לא נשכח דבר מהמלה, וכסא זה לא נתקן ולא שורה אלא בחדש השביעי, שהוא יום הדין, יום שבו כל בני העולם נפקדים בו, כלם עוברים לפני אותו כסא. ועל זה ותנח התבה בחדש השביעי, בחדש השביעי ודאי, שהוא דין העולם. על הרי אררט - אלו (עמודי הכסא) בעלי הדין, בעלי יכבה ויללה, וכלם שלוחים (שכלם שקטים) באותו יום לפני הקדוש ברוך הוא, וכמה בעלי מגנים מתעוררים ביום זה, וכלם עומדים תחת אותו כסא בדין העולם.

וישראל מצלאן צלותא ביהוה יומא, ובעאן ומתחננן קמיה, ותקעין בשופר, וקודשא בריך הוא חייס עליהו, ומהפך דינא לרחמי. וכל עלאי ותתאי, פתחי ואמרי, (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה. ועל דא בעינא ביהוה יומא, דההוא דתקע, דידע עקרא דמלה, ויכוון ביה בתרועה, ויעביד מלה בחכמתא, ועל דא כתיב, אשרי העם יודעי תרועה, ולא כתיב תוקעי תרועה, והא אתמר.

תרגום לעברית

וישראל מתפללים תפלה באותו יום, ומבקשים ומתחננים לפניו, ותוקעים בשופר, והקדוש ברוך הוא חס עליהם והופך דין לרחמים, וכל עליונים ותחתונים פותחים ואומרים: (שם פט) אשרי העם יודעי תרועה. ועל זה צריך באותו היום, שאותו שתוקע שידע עקר הדבר, ויכוון בה בתרועה, ויעשה הדבר בחכמה, ועל זה כתוב אשרי העם יודעי תרועה, ולא כתוב תוקעי תרועה, והרי נתבאר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"נ ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אזלו כל ההוא יומא, כד רמז ליליא, סליקו לחד אתר, ואשכחו חד מערתא. אמר רבי אלעזר, ליעול חד גו מערתא, אי אשתכח אתר דאיהו יתיר מתתקן. עאל רבי יוסי, וחמא מערתא אחרא בגויה, נהורא דשרגא ביה, שמע חד קלא דהוה אמר, בהעלותה את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. הכא נטלא כנסת ישראל נהורא, ואמא עלאה

תרגום לעברית

הלכו כל אותו יום. כשיירד הלילה עלו למקום אחד, ומצאו מערה אחת. אמר רבי אלעזר, יכנס אחד לתוך המערה, אם נמצא מקום שהוא יותר מתקן. נכנס רבי יוסי, וראה מערה אחרת בתוכה, אור הנר בה. שמע קול אחד שהיה אומר: בהעלתה את

הַנִּירַת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּנּוֹרָה יֵאִירוּ שְׂבָעַת הַנִּירוֹת. כָּאֵן לְקַחָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אוֹר, וְהָאֵם
הָעֲלִינָה מִתְעַטֶּרֶת, וְכָל הַנִּירוֹת מִמֶּנָּה מֵאִירִים. בָּה שְׁתֵּי שְׁלֵהָבוֹת דְּקִיקוֹת פּוֹרְחוֹת,
כָּלָם שׁוֹשְׁבֵינִים (מִסְרָגִים) קְשׁוּרִים לְעֲלִינָה, וּמִשָּׁם לְמִטָּה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.